

שבעת ימים פרק ראשון יומא

ה:

עין משפט
נר מצוהח א מ"י פיה שלמות כל
המקדש הלכה נה:

תורה אור השלם

1. ופתח אהל מועד
תשבו ימים ושפחתם
שבעת ימים ושפחתם
את משפחת יי ולא
תגמלוהו כי בן צויתו:
ויקרא ח לה
2. ואכלתם אתה בקנים
קדש כי חקך חקך פניך
הוא מאשי יי כי בן
צויתו:
3. וכן לא הובא את חקך
אל הקדש פניקה אבול
האבול אתה בקדש
כאשר צויתו:
ויקרא י י

4. שוק התרומה וחתה
התנופה על אשי
החלבים ויבואו לצדק
תנופה לפני יי ויהיה לך
ולבניך אתה לחק עולם
כאשר צוה יי:
ויקרא י טו
5. וזה הדבר אשר
תעשה להם לקדש אתם
לכונן יי לקדש אתם
בקר ואילם שנים
תמימים: שבת כט א
דף יט: וי
6. זה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליי ביום
הקדש אתו עשירית
האפה סלת מנחה תמיד
מחציתה: בבקר
ימחציתה בקרב:
ויקרא י יג
7. ויאמר משה אל
יהודה וזה הדבר אשר
צוה יי לעשות:
ויקרא ח ה
8. והיו עליהם חבתות
יחגורו אחו באבנט וילבש
אחו את המעיל והיו
עליהם את האפוד ויחגור
אחו חושב האפוד ויאפד
לו בו:
9. ויקרב משה את בני
אהרן וילבשם חבתות
יחגורו אחו באבנט ויחושב
להם מונקתו כאשר
צוה יי את משה:
ויקרא ח יג
10. ותגרת אחו אבנט
אהרן ובניו ותבשח להם
גבועות ויהיה להם
הקדש לחק עולם
ימלאה יי אהרן ויד
בניו:
שמות כט ט

רבינו חננאל

מילא דלא כתיב בהאי
ענינא מנל פ"י פרישת
שבעה דלא כתיב הכא
בפרשת צואת המלואים:

מסורת הש"ס

(א) [ומהם ק"א] (ב) [פי'
מ"י פ"י חלכות כ"ז
המקדש הלכה ח' ב'
(ג) ויקרא ח' ד' ג'ל
קדש] (ד) [דף כ"ג:
(ו) רש"י, (ז) ופ"י חוסי'
שטותין פ"ג ד"ה ואל'
חשום] (ח) [עין חוסי'
שטותין טו: ד"ה שור'
וחוסי' חגיגה י' ו' פ"ה
כ"ח]

הגהות הר"ח

(א) נ"ב ויניי ומשה רבינו
יבא עמיה ויאמר אל'
פ"ל: (ב) שם ומגבת:
אחם אבנט אהרן ובניו
ולמדי: (ג) רש"י ד"ה
ללא כ"י, כתיב וישם
עליו: (ד) שם ד"ה פתח
מ"י, תקריב אל פתח:
(ה) שם ד"ה מאשר צויתו
הד"ה עם ד"ה מאשר
לוא יי: (ו) שם כ"י בן
צויתו הפ"ד ואפ"י מ"ה
באבנט יאכלוהו שרן
חונן על נדב: (ז) שם
מקדש פרישה: פרישה
מלואים וכו' אמר לם:
כ"י פ"י הכתר השעיה
חמ"ל לטין: (ח) שם ד"ה
למספר הד"ה עם ד"ה
חמ"ל: (ט) שם ד"ה נקט:
ומגבת וכו' לכו נקט:

מוסף רש"י

כ"י בן צויתו, חתמת
שמתי כתיב קח את
המנחה וגו' (ובחש)
ק"א, באבנט, דגד
ואפ"י חוסי', כאשר
צויתו, חתמת דללא חדש
שנפרש כתיב ח' לא
היכל את דמה וגו' וישם,
בשבעת מעשה, כשלישית
לם חזיתות, אמר
להם, שלא יתנו מחלילת
קדשים חוסי, ששבעת מפי
הגבורה שחלוק חזיתות
היוס בקדשים משאר ימים
ובשרה שנפרשה אמר
לם אטול חלילתי אותה,
היה לם לאוכלה כאשר
צויתו חוסי, ששבעת
שחלוק חזיתות חוסי,
שלא יצור שקדיו כי יוס
חלמ, ולא מאלי
אני אומר לם, לאוכלה
חזיתות וישם:

תוס' ישנים

ולא מלך ח' חוסי,
שחלוק חזיתות ששבעת
שחלוק חזיתות חוסי,
שחלוק חזיתות חוסי,
שחלוק חזיתות חוסי,
שחלוק חזיתות חוסי:

מילא דכתיב בהאי ענינא. בפרשת צואת המלואים שגמרא בראשית
מזה: דלא כפי. בפרשת המלואים כזה הדבר אשר מעשה וגו'
לא כתיב שית אל החושן אוריס וחומים כשהלישן אל בפרשת זו את
ההרן שגמרא שם עשיית המלואים כתיב (ו) ויתן עליו את החושן
ויתן אל החושן את האוריס ואת החומים.

וא"ת אף בראשית מלוא נאמר ומת
אל חשן המשפט את האוריס ואת
החומים ח' וזו מפרשת המלואים אל'
עשיית הנגדים ובההוא ענינא לא
כתיב ככה לעיכובא: **פסח פסח.**
בצוואה כתיב (שמות טו) אל פתח אהל
מועד [ימירא] וכן בעשיית. [בצוואה
כתיב] תקריב (ו) פתח אהל מועד
ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת
הלחם אשר נאכל פתח אהל מועד וכן
בעשיית (ז) ואל כל העדה הקהילו אל
פתח אהל מועד בשלו את הבשר פתח
אהל מועד: **ורב משרשיא אמר.**

בפרשת עשיית נמי עיכובא כתיבא
ושמרתם משמרת משמרת תשמור ככל
הכתוב ולא לר' גר' גר' שזה: פ"ד
כ"י בן צויתו וכו'. יחיד דנקט הכא
למדרש כ"י בן צויתו לענינא דמלואים
לעכ"כא אלא קבעה לה כרייתא
הכל למדרש כ"י בן צויתו דשמתי
למאי חלמ. ולאו ניסו ההוא קרא
דענינא דמלואים דלא את אהרן אל'

דיוס השמיני דכתיב במנחה (ויקרא י)
קחו את המנחה הנטמאת מאשי ח':
ואכלוהו מלוא אל המנחה כ"י צויתו:
(ב) כאשר צויתו. גבי שער חטאת

אשר דרש משה והנה שורף כתיב
אל כל תאכלו אותה (ז) במקום קדוש כאשר
צויתו (שם): **כאשר צוה ב.** גבי
שוק התרומה וחזה התנופה כתיב
תאכלו במקום טהור וגו' כאשר צוה
ה' (שם). ולמה לי חד מכל הכי כ'
וי כל הדברים שגמראו למשה לומר
לישראל חזר ואמר (ז) כ"י בן צויתו:
אונגין על נדב ואפ"י חוסי וקדשים
אסורין לאונגין מקל וחומר ממעשר
הקל דכתיב גבי מעשר ודברים (ז) לא
אכלתי צאני ממנו והוא אמר לכן
לאכול המנחה החוקק לומר כ"י צויתו

באבנט תאכלו: כאשר צויתו **שבעת מעשה אמר לם.** כשמצא מה
שעש ששרפו שער החטאת והוא שער של ר"ח אמר לם הן לא
הוצא את דמה וגו' הלוא לא אירע כי פסול היה לם לאוכלו בקדוש
כאשר צויתו אלא כתיב שגמראו לם כ"י שמי חק"ה: **לענינא:**
כאשר צוה ב' ולא מאלי אני אומר. היו סומכין ע"פ הדיבור ואכלו אותו
אונגין ולא חששו כאשר עשייתם חטאת. ומשה טעה בדבר שלא
נאמר לו אלא צמחנה ונחשו ושוק ושעיר שמתי ובשעיר נחשון שזיו

קדשי שעה אל שער ר"ח שהוא קדשי דורות לא הותר לאונגין ושלשה שעירים קרבו כי ציוס ולא נשרף אלא של ר"ח בלד שגמרא (ויקרא י)
ואותה נתן לם לשאת את עון העדה וזה של ר"ח הכא על תומאת מקדש וקדשו כמו ששנינו במסכת שניעות (דף טז: **אין כסובין**
בפרשה. בלישת הנגדים לא בצוואה ולא בעשיית: **כשהוא אומר וזה הדבר אשר תעשה לם.** וי"ו מוסף על ענין ראשון: **זה קרבן**
עשיית הנגדים ושם כתיב ועשה לם מנסי: **ועשיית האפיה.** שהכניס לריסו להביא ציוס חינוכס ואפ"י הדיוט כדאמרין צמחנות
דף נא: **בשלמא מנסיס כתיב בענינא דנגדים.** דלעיל מיניה דהיא פרישתא איכא לרבינו יוסף מ"י מוסף על ענין ראשון: **זה קרבן**
אהרן ובניו. בעשיית האפיה כתיב שהדיוט מביא ציוס חינוכו וכן גדול בכל יום: **מקרא (ז).** **פרשת מלואים שלטוהו בראשית מזה**
אמר לם לעיכור בעשרים ושלשה באר כשהחילו המלואים והקיל את העדה אל פתח אהל מועד שגמרא וקדש העדה וגו' ויאמר משה
אל העדה זה הדבר אשר צוה ב' לעשות ומקראות הללו בעשיית המלואים בלו את אהרן: כיצד הלישן. סדר נגדים לאכ לאכ ולגנים זה
אמר זה: מאי דהוה הוה. ומה לר' לזאול: (ז) **למסכר קרא.** דלא לירמו אהדי דבצוואה כתיב (שמות טו) ומגרת אותם אבנט אהרן
ובניו משמע חגירתם של אז ובניס בסדר אחד ולא הפסיק לבישת בגד אחר בינתיים ובעשיית כתיב בזהרן (ויקרא ח) ויחגורו אותו באבנט
בסדר לבישת נגדים וגמרא והלגישו כל המלגושים ואח"כ הקריב בניו והלגישם [ולא] חגר אהרן ובניו צבת אחת: אפי' מפרש לה
למלתייהו כדמות ומלגפת (ז) להכי נקט כמות ומלגפת ששין בגדו ובדיוט ומכנסים לא הולך לומר שהיין קדומין לכל כדאמרין
לקמן (ז) מגיין שלא יחא דבר קודם למכנסים כ': כולי **עלמא לא פליגי דאהרן ואח"כ בניו.** לאהרן הלגיש חמילה כל שאר נגדיו חוץ
מאבנט ואחר כך החמיל להלגיש את בניו: **דין בצוואה בין בעשיית.** כך כתיב: **כ"י פליגי באבנט.** שצוואה נאמר חגירתם כחמת
ומגרת אותם אבנט אהרן ובניו ולא נאמרה חגירה בזהרן כסדר לבישת נגדים ובעשיית נאמרה חגירתו כסדר שאר נגדיו
ומגרת בניו לעלמן כסדר נגדיהם: **מאן דאמר אהרן ובניו צבת אחת.** אלא תמר צוואה. ולקמיה [ז] מפרש צבת אחת מי שמכנת לה:

אמר



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones